

Slomškova priznanja 2023

V soboto, 23. 9. 2023, bo na Ponikvi tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Tam bodo Slomškova priznanja prejeli: Leon Kernel, Dragica Motik ter s. Emanuela Žerdin. Naziv častni član DKPS bosta prejela zakonca ddr. Verena Vidrih Perko in dr. Andrej Perko. Povzemamo utemeljitve priznanj, prejemnikom pa iskreno čestitamo in se zahvaljujemo za njihovo delo.

Zakonca ddr. Verena Vidrih Perko in dr. Andrej Perko

Verena in Andrej Perko sta uigrana zakonca, starša treh odraslih otrok, mentorja in učitelja ter doktorja znanosti.

Ddr. Verena Vidrih Perko je bila rojena leta 1952 v vasi Čehovini pri Braniku. Po končani osemletki v Zg. Branici in Štanjelu je nadaljevala šolanje na gimnaziji v Postojni. Diplomirala je leta 1978 z nalogo iz provincialne arheologije in zgodnjega srednjega veka. Magisterij (1991) in doktorat (1995) iz arheologije je opravila na ljubljanski univerzi, doktorski študij muzeologije pa na zagrebški univerzi (2011). Dopolnilno se je izobraževala v letih 1995 in 1996 na Češkem. S prestižno štipendijo Paula Gettyja se je izpopolnjevala na univerzah in v muzejih v ZDA in Angliji.

Na gimnaziji v Kamniku je poučevala zgodovino in likovno vzgojo. Kot mlada raziskovalka je bila zaposlena v Mestnem muzeju Ljubljana in na Univerzi v Ljubljani; od leta 1988 je kot docentka za rimsko arheologijo zunanja sodelavka na Oddelku za arheologijo Filozofske fakultete. Od leta 1997 je zaposlena kot kustosinja arheologinja v Gorenjskem muzeju v Kranju.

Je pobudnica in soustanoviteljica doktorskega študija heritologije in nosilka muzeologije pri predmetu Arheologija za javnost in Upravljanje z arheološko dediščino na Oddelku za arheologijo ter predavateljica na individualnem doktorskem študiju heritologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Izkopavala je v Ogleju, Ljubljani (rimski Emona), na Ljubljanskem barju, v Stični, na Hvaru in Ajdnu. Je avtorica in muzeološka vodja več arheoloških razstav. Organizira in vodi muzejske večere ter javne

diskusije na temo slovenske dediščine.

Je mentorica pri številnih diplomskih, magistrskih in doktorskih delih, avtorica več kot 150 znanstvenih, strokovnih prispevkov s področja arheologije in muzeologije ter različnih poljudnih člankov v domačih in tujih revijah ter drugih publikacijah, prispevkov in poglavij v strokovnih in poljudnih monografijah.

Bila je članica avtorske skupine za državno strategijo za kulturno dediščino. Je aktivna članica več slovenskih strokovnih in znanstvenih mednarodnih društev.

Verena Vidrih Perko je tudi pravljičarka in pesnica.

Sodelovala je pri vseh štirih mednarodnih konferencah Vzgoja za ljubezen do domovine in države, ki jih organizira Društvo katoliških pedagogov Slovenije – tako z aktivnimi prispevki kot z recenzijami strokovnih prispevkov. V letu 2023 nas je s svojim znanjem, ostrim očesom in hudomušnostjo popeljala po Padovi.

Dr. Andrej Perko je bil rojen leta 1953 v Ljubljani. V Kamniku, kjer živi še danes, je končal osnovno šolo in gimnazijo. Študiral je psihologijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je tudi magistriral, opravil specializacijo iz kliničnega psihološkega svetovanja ter leta 2003 doktoriral.

Dolga leta je bil soterapevt in sodelavec dr. Janeza Ruglja, zdaj pa nadaljuje njegovo delo. Že več kot dvajset let vodi terapevtske skupine ljudi s težavami in stiskami po modificirani Rugljevi socialnoandragoški metodi. Njegovo terapevtsko delo temelji na aktiviranju človekovih telesnih, umskih in duhovnih moči na podlagi terapevtskega pakta, kar spodbudi procese empatičnosti in (re)socializacije, na podlagi česar prenehajo vzroki za odvisnost. Pomaga ljudem v različnih življenjskih stiskah: alkoholikom, narkomanom ali drugače psihosocialno prizadetim ljudem, posebej mladim, ki želijo urediti svoje življenje. V skupini ima več kot sto ljudi.

Njegova bibliografija obsega okrog 50 del, med katerimi so poljudni, strokovni in znanstveni članki ter knjige. Z njim je opravljenih tudi vrsta zapisanih in posnetih intervjujev.

Andrej Perko je član sveta revije Vzgoja, z Društvom katoliških pedagogov Slovenije pa sodeluje tudi preko seminarja Osebni dnevnik.

Zakonca Perko sta po hudi preizkušnji alkoholizma v družini ter vsak s svojimi značajskimi lastnostmi iskala in tudi našla skupno pot v urejanje alkoholizma, svoje osebnosti in odnosov. Želela sta rešiti sebe, v tem pa sta odkrila svoje poslanstvo na področju urejanja odnosov. Življenje sta postavila na trdne temelje, k čemur pomagata tudi drugim. Kot zakonca sta se podpirala, prehodila trnovo pot in iz nje postala konkreten zgled in opora drugim – z znanjem, izkušnjami, s svojo voljo, jasno mislijo in pripravljenostjo pomagati. Kot starša in zakonca sta delovala skupaj, obenem pa je vsak od njiju uspešen na svoji lastni pedagoški in raziskovalni (Verena) ter terapevtski poti (Andrej). Dvajset let življenja v skupnosti dr. Ruglja sta skupaj opisala v knjigi *Poletje je dalo na glavo klobuk*.

Zakonca Perko nam postavljata zgled, kako s srcem živeti svoje poslanstvo in poklic ter ob tem biti v polnem zakonskem odnosu. S svojo preprostostjo, pokončnostjo, neposrednostjo, znanjem in izkušnjami ter pripravljenostjo pomagati na različnih področjih puščata v slovenski družbi viden pečat. Menimo, da si zaradi teh in mnogih drugih dejavnosti ter lastnosti zaslužita naziv častna člana Društva katoliških pedagogov Slovenije.

Leon Kernel je bil rojen leta 1956. Osnovno šolo je obiskoval v Prestranku in z odliko zaključil Srednjo gozdarsko šolo v Postojni. Leta 1982 je diplomiral na Oddelku za gozdarstvo Biotehniške fakultete v Ljubljani z diplomsko nalogo *Gozd – glasba*. Obenem je diplomiral tudi na Orglarski šoli v Ljubljani, leta 1984 pa na Visoki šoli za glasbo in upodabljačo umetnost v Gradcu. Najprej se je zaposlil v Glasbeni šoli Postojna, kjer je 16 let poučeval klavir in glasbeno teorijo. Med letoma 1985 in 2004 je poučeval orgle in klavir na ljubljanski orglarski šoli.

Od leta 1969 naprej je vodil večje število pevskih zborov. S srednješolskimi zbori in skupinami so dosegali vidne glasbene uspehe. Spodbujal je skladatelje, da so pisali dela posebej za zборе, ki jih je vodil. Še danes je organist v domači župniji in po svojih močeh skrbi za animacijo cerkvenega glasbenega življenja na Postojnskem. Od leta 1974 je sodeloval pri velikih slovenskih glasbenih projektih.

Več kot deset let je bil urednik glasbene priloge Sončne pesmi in napisal vrsto člankov ter sodeloval na nekaterih državnih simpozijih o naših cerkvenih skladateljih.

Je član Slovenskega Cecilijinega društva, nekaj časa je bil tudi njegov podpredsednik. Bil je tudi član Slovenskega odbora za cerkveno glasbo. Opravljal je svetovalno dejavnost v zvezi s cerkveno glasbo, v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja pa je sodeloval pri ohranitvi starih orgel in nastajanju novih.

Od leta 1996 poučuje na Srednji gozdarski in lesarski šoli Postojna ter predava na Višji strokovni šoli v Postojni, program gozdar lovec. Sodeloval je pri prenovi tehniške in poklicne smeri v gozdarstvu in postavitvi višješolskega programa gozdar lovec.

Pripravil je več osnutkov in učbenikov ter izvirnih učnih pripomočkov za predmete in module, ki jih poučuje. V okviru Srednje gozdarske in lesarske šole Postojna je postavil več razstav s področja gozdarstva in dendrologije. S sodelavci je pripravljaval delavnice, tehniške in naravoslovne dneve, ekološke in energetske dneve za več kot 30.000 osnovnošolcev in učiteljev iz vse Slovenije in zamejstva.

Pripravljala seminarje strokovnega izobraževanja za slovenske učitelje z gozdarsko in širšo tematiko ter sodeluje pri različnih projektih in raziskavah. Piše članke v strokovnih revijah o gozdarstvu.

Del svojega časa posveča fotografiji in lokalni zgodovini, na temo katere je poleg člankov napisal tudi nekaj knjig. Ukvarja se tudi z raziskavami o izvoru priimkov ter z analizo izvora toponimov.

Je član škofijskega odbora za družino v škofiji Koper. Z ženo vodita del priprave na krščanski zakon v postojnski dekaniji. Ko je bil v letu 2018 njegov sin Blaž posvečen v duhovnika, je zložil pete mašne dele za njegovo novo mašo. Posveča se tudi skladanju vokalnih in vokalno-instrumentalnih skladb za potrebe bogoslužja.

Zaradi svojega ustvarjalnega strokovnega in srčnega dela si zasluži Slomškovo priznanje.

Dragica Motik, rojena leta 1952 v Zagrebu, je prvi dve leti obiskovala Srednjo medicinsko šolo v Zagrebu, nato se je preselila v Ljubljano in naslednji dve leti obiskovala Srednjo zdravstveno šolo v Ljubljani, kjer

je leta 1971 maturirala. Nato je ob delu študirala ter leta 1977 na Filozofski fakulteti v Ljubljani diplomirala in postala profesorica geografije in zgodovine.

V letih 1973–1981 je poučevala geografijo in zgodovino na več srednjih in osnovnih šolah. Leta 1981 je postala učiteljica dopolnilnega pouka otrok slovenskih zdomcev v Nemčiji in tam poučevala slovenski jezik do konca avgusta 1987.

Od leta 1988 do 2017 je bila zaposlena na Zavodu Republike Slovenije za šolstvo. Bila je višja svetovalka II za dopolnilni pouk slovenščine za Slovence po svetu (zdomstvo in izseljenstvo).

Med letoma 2010 in 2017 je poučevala dopolnilni pouk slovenščine na Hrvaškem. Za slovenski jezik je navduševala tako otroke kot njihove starše. Zнала jih je povezovati in jih vključevati v različne dejavnosti. Dragica Motik je prispevala k sistemskim spremembam na področju vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji. S svojo tankočutnostjo, natančnostjo, trudom, razgledanostjo, strokovnostjo in vztrajnostjo je pustila neizbrisni pečat v sistemu in metodah poučevanja dopolnilnega pouka slovenščine. Vzpostavila je obsežne mednarodne povezave, gojila medkulturni dialog v šolah in vrtcih ter v pedagoško delo vključevala sodobne didaktične pristope ter elemente doživljajske pedagogike. Vpeljala je nove oblike dela s starši. Spoštovala je vsakega človeka, njegove vrednote in kulturo ter pokončno in spoštljivo živela in predstavljala svoje. S svojim delom je pomembno prispevala h krepitvi narodne zavesti, k ohranitvi in uporabi slovenskega jezika, poznavanju slovenske kulture, zgodovine, literature ter domovine Slovenije med Slovenci po svetu ter k njihovi povezanosti z državo Slovenijo.

V letu 2021 je prejela najvišjo nagrado RS na področju šolstva, in sicer za življenjsko delo na področju dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture za Slovence po svetu.

V Društvu katoliških pedagogov Slovenije Dragica Motik deluje kot članica strokovnega sveta in upravnega odbora in vrste področnih skupin, ki delujejo v društvu. Je članica organizacijskega odbora za pripravo mednarodnih konferenc Vzgoja za ljubezen do domovine in države. Za sodelovanje na konferencah zna spodbuditi

predvsem naše izseljence in zdomce. Aktivna je tudi v župnijskem pastoralnem svetu župnije sv. Jakoba v Ljubljani, kjer sodeluje pri raziskovanju zgodovine jezuitskega kolegija. S strokovnimi članki o življenju velikih Slovencev, jezuitov bogati revijo Vzgoja.

Dragica Motik je v delovanje DKPS vnesla veliko sveže energije, delavnosti in optimizma. Delovanje društva je prepoznala kot izredno pomembno. Verjame v poslanstvo in vizijo društva, za kar dela z vsemi svojimi močmi. Na osnovi njenih idej in pobud je društvo naredilo veliko sprememb na področju delovanja in promocije. S svojimi prispevki v strokovnih in drugih revijah je omogočila prepoznavnost društva v Sloveniji in zamejstvu. Polna je ustvarjalnih idej, ki jih je sama ali s skupnim delom pripravljena uresničiti.

Poleg izredne strokovne širine in vztrajnosti pri doseganju zastavljenih ciljev Dragica Motik odlikujejo tudi temeljne človeške vrline: je iskrena in poštena sodelavka, sogovornica in prijateljica, zato jo v društvu cenimo in spoštujemo. Menimo, da si za svoj obsežen in bogat prispevek k ugledu učiteljskega poklica v javnosti in za svoj izjemen prispevek h kakovosti delovanja Društva katoliških pedagogov Slovenije zasluži Slomškovo priznanje.

S. Emanuelo Žerdin, rojeno leta 1957 v kmečki družini v Žižkih v Prekmurju, je že v otroštvu nagovarjala misel, da bi za ta svet naredila nekaj lepega. Sama pravi, da je »njeno srce hrepenelo po večnem in ljubečem Bogu«. Živahno dekle s čutom za pisano besedo je med obiskom tete s. Angelike v Črni gori prevzela živost redovne skupnosti frančiškank brezmadežnega spočetja (FBS), ki so svojo karizmo živele v odprtosti za potrebe ubogih, zavrženih in bolnikov. Bog jo je tako poklical, da tudi sama zaživi svoje življenjsko poslanstvo kot redovnica.

Leta 1976 se je po maturi na gimnaziji v Murski Soboti pridružila redovni skupnosti FBS na Cetinju v Črni gori. Zaradi velike potrebe se je zaposlila na internem oddelku v bolnišnici na Cetinju in končala še medicinsko šolo. Pozneje je končala študij teologije v Zagrebu. Pot jo je vodila na Koroško, kjer je bila glavna sestra v domu Providentia v Št. Andražu, nekda-

njem škofijskem središču bl. Antona Martina Slomška. Nato je delala v Nadškofijskem ordinariatu v Baru v Črni gori in pozneje še v Katoliškem medija centru in ordinariatu v Beogradu. Tako v Baru kot v Beogradu je po šolah in župnijah učila tudi verouk. Po dolgoletnem življenju v tujini se je vrnila v Slovenijo, v redovno skupnost v Krškem, kjer je nadaljevala katehetsko delo. Končala je podiplomski študij duhovnosti na Teološki fakulteti v Ljubljani. Postala je prostovoljka, pozneje pa medicinska sestra in koordinatorka oskrbe v hospicu. Sodelovala je pri odprtju hiše Ljubhospic in pri sprejemanju pribežnikov v času migrantske krize, v času koronavirusa je delala v evropskem projektu dolgotrajne oskrbe v Domu za starejše sv. Jožef v Celju. Zadnja leta se posveča katehetskemu poslanstvu v župnijah Videm - Krško, Brestanici in na Blanci. Dejavnja je v župnijskem pastoralnem svetu, kot bralka beril in izredna delivka obhajila pri bogoslužju, vključuje pa se tudi v pogovorne večere in okrogle mize, kjer se posebej zavzeto bori za svetost življenja in ovrednotenje starosti ter dostojen prehod iz zemeljskega življenja v večnost. Prepoznavna je tudi v medijskem svetu, saj s komentarji in intervjuji sodeluje na Radiu Ognjišče, RTV Slovenija, TV Exodus, v tedniku Družina, pa tudi v drugih tiskanih publikacijah.

S. Emanuelo pri vsem opisanem delovanju vodita preprostost in čut za človeka. Zaveda se, kako pomembno je pri evangelizaciji začutiti človeka, z njim navezati stik, šele nato pa spregovoriti tudi z besedo. Posebej opozarja na pomen starosti kot pomembnega časa, v katerem človek lahko zori in na novo odkriva bogastvo odnosov in vere. Pri srcu ji je latinski pregovor: »Blažiti bolečino je božansko delo.« Njeno poslanstvo je prepleteno z radostjo življenja in svetlobo, ki jo tako s kleno pisano besedo kot s konkretnimi dejanji ljubezni prenaša med mlade katehizirance, bolne, osamljene in ostarele. Mnogo je njenih malih del, ki se prepletajo v mrežo upanja, smisla in dostojanstva vsakega posameznika, s katerim se pri svojem poslanstvu srečuje. Menimo, da jo prežema duh Slomškove misli: »Prizadevajmo si vsa, še tako majhna dela, zvesto opravljati, tudi majhnih dobrih del veliko

storiti,« zato jo kot zavzeto medicinsko sestro in gorečo zagovornico ubogih ter navdušeno katehistinjo in pastoralno delavko predlagamo za prejem Slomškovega priznanja.

Srčna dežela: nepozabno počitniško varstvo v organizaciji DKPS

Počitniški mesec julij je bil za skoraj devetdeset otrok nepozaben, saj so se vključili v počitniško varstvo Srčna dežela, ki ga je organiziral DKPS s sofinanciranjem MOL.

Glavno vodilo letošnjega počitniškega varstva je bilo geslo Vsakdo je vreden spoštovanja. V varstvo so bili vključeni otroci, ki so v tem šolskem letu obiskovali enega od prvih petih razredov OŠ. V varstvu so se skozi tematske dni spoprijemali z različnimi razsežnostmi spoštovanja. Srčna dežela je tako postala prostor raziskovanja, kjer so se otroci učili ceniti enkratnost vsakega posameznika.

V ponedeljek so se otroci skupaj z izvajalci programa podali v raziskovanje širokega pojma spoštovanje. Preko različnih iger, diskusij in ustvarjalnih nalog so odkrivali, kaj pomeni biti spoštljiv do drugih in sebe. V torek, sredo in četrtek so se dotaknili skupin oseb s posebnimi potrebami. Otroci so imeli priložnost spoznati gibalno ovirane osebe, osebe s slepoto in slabovidnostjo ter z gluhosto in naglušnostjo. To je bila neprecenljiva priložnost za razširitev obzorij, razumevanje različnosti ter razvijanje empatije. Zadnji dan počitniškega varstva smo se osredotočili na pomembno temo – spoštovanje narave. Otroci so se začeli zavedati pomena varovanja okolja in prevzemanja odgovornosti za naš planet. V različnih delavnicah so spoznavali, kako lahko vsak posameznik prispeva k ohranjanju čistega in zdravega okolja.

Otroci so imeli priložnost preizkusiti svoje spretnosti v ustvarjalnih, športnih in miselnih delavnicah. Izdelali so različne izdelke, med drugim so spoznali belo palico, Braillovo abecedo ter znakovni jezik. Poleg tega so obiskali Narodno galerijo in Slovenski šolski muzej.

Foto: Luka Kuzma

Srčna dežela je tako presešla zgolj varstveno funkcijo in postala tudi nepozabno učno doživetje. Otroci so se zabavali, hkrati pa so razvijali pozitiven odnos do različnosti ter spoštovanje do soljudi in narave.

Luka Kuzma, koordinator Srčne dežele 2023

Nevrotaktilna integracija 2023

Pri Sv. Jožefu v Ljubljani smo 26. in 27. maja 2023 uspešno izvedli seminar MNRI. Na seminarju je bilo 24 udeleženk.

Kaj pravijo udeleženke o seminarju?

- Seminar je zares dober in uporaben.
- So stvari, za katere se zdi, da nanje ne moremo vplivati (predvsem v sebi in pri svojih otrocih), ampak lahko vplivamo z MNRI. In so stvari, na katere tudi s tem ne moremo vplivati, čeprav se še tako trudimo.
- Všeč mi je, ko se začne sestavljati, ko ugotoviš, da se zadeve povezujejo tudi z drugimi področji, izobraževanji. Veselim se nadaljnjega raziskovanja.
- Predavateljica je izjemno strokovna.

Neža Bevc